

Vergoeding gebruik spoorweginfrastructuur

VW

Regeling houdende voorschriften voor de vaststelling van de vergoeding voor het gebruik van spoorweginfrastructuur die deel uitmaakt van een transeuropees goederensnelspoortraject

4 december 1997/nr. DGPI/WJZIV-725556

Directoraat-generaal Personenvervoer

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
Gelet op artikel 31, tweede lid, van de Spoorwegwet,

Besluit:

Artikel 1

De vergoeding, bedoeld in artikel 30 van de Spoorwegwet voor het gebruik van de spoorweginfrastructuur bedraagt per treinkilometer voor de trajecten en binnen de tijdvakken die het Nederlandse deel omvatten van een tussen de bevoegde instanties van twee of meer lidstaten overeengekomen transeuropees goederen-snelspoortraject 0,8 Ecu voor het daadwerkelijk gebruik en 0,2 Ecu voor de reservering.

Artikel 2

De vergoeding is, behoudens de vergoeding voor de reservering, niet verschuldigd wanneer de spoorwegondernemingen en de internationale samenwerkingsverbanden geen gebruik hebben gemaakt van de spoorweginfrastructuur, bedoeld in artikel 1.

Artikel 3

De beheerder kan van de spoorwegondernemingen en de internationale samenwerkingsverbanden verlangen dat de vergoeding voor de reservering vooraf binnen een door de beheerder aangeduide termijn wordt voldaan.

Artikel 4

De beheerder stelt de spoorwegondernemingen en de internationale samenwerkingsverbanden die van de spoorweginfrastructuur gebruik maken tijdig in kennis van de trajecten en de tijdvakken, bedoeld in artikel 1 alsme-

de van de wijze waarop de vergoeding wordt betaald.

Artikel 5

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 1998.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

*De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink.*

Toelichting

De totstandkoming van deze regeling staat in het teken van de ontwikkeling van de zogenaamde Trans European Freeways, in de Nederlandse versie van het Witboek over een strategie om de spoorwegen in de Gemeenschap weer vitaal te maken¹ aangeduid als: transeuropese goederen-snelspoortrajecten.

De freeways zijn het resultaat van een samenwerkingsproject waarin de betrokken infrastructuurmanagers aan goederenvervoerders aansluitende treinpaden aanbieden zodat opont-houd zoveel mogelijk wordt vermeden. Een freeway heeft niet het karakter van een concreet infrastructuurtraject – zoals een vrije trambaan – maar behelst veeleer een in traject en tijddigging door de infrastructuurmanagers gedefinieerde vrije corridor over bestaande infrastructuur. De kwaliteit van de freeway wordt derhalve niet uitsluitend bepaald door de fysieke kwaliteit van de infrastructuur maar evenzeer door de mate van coördinatie door de betrokken samenwerkende infrastructuurmanagers.

In het samenwerkingsproject zal voorzien worden in een zogenoemde One Stop Shop, een instantie die namens de betrokken instanties zorg draagt voor een zo vlot mogelijke afhandeling van aanvragen om treinpaden. Deze One Stop Shop zal ook voor de aangesloten beheerders de gebruiksvergoedingen kunnen innen. Het functioneren van deze One Stop Shop is in hoge mate bepalend voor de kwaliteit van de freeway.

In het kader van deze transeuropese

samenwerking zal ook voor het Nederlandse deel van de freeways een vergoeding voor de kosten die samenhangen met het gebruik van de spoorweginfrastructuur worden ingevoerd. De grondslag voor deze vergoeding is neergelegd in artikel 31 van de Spoorwegwet, zoals deze bepaling luidt door de recente wijziging van de Spoorwegwet met het oog op implementatie van richtlijn 91/440.

De hoogte van deze vergoeding is gerelateerd aan de marginale infrastructuurkosten die voor de beheerder voortvloeien uit het vervoer en wordt berekend aan de hand van een bedrag per treinkilometer. De keuze voor deze grondslag sluit aan bij de systemen die in andere lidstaten worden gehanteerd, zodat Europese harmonisatie niet wordt belemmerd.

De vergoeding is samengesteld uit een vast bedrag per treinkilometer van 0,2 Ecu – de reserveringsvergoeding – en een bedrag van 0,8 Ecu per treinkilometer dat gerelateerd is aan het feitelijk gebruik van de freeway. Wanneer de vervoerder geen gebruik maakt van het gereserveerde pad, bijvoorbeeld doordat hij met vertraging heeft te kampen, is uitsluitend het vaste bedrag verschuldigd.

De vergoeding komt ten goede aan de beheerder van de infrastructuur, in Nederland NS Railinfrabeheer B.V. (Rib). Bij de vaststelling van de instandhoudingsbijdrage die jaarlijks door het Rijk aan Rib wordt verstrekt zullen de inkomsten uit de gebruiksvergoeding verrekend worden (Besluit Infrastructuurfonds, artikel 19, tweede lid).

Aangezien in Nederland, anders dan in sommige andere lidstaten, ervoor is gekozen om de functie infrastructuurmanagement te spreiden over de verschillende rechtspersoon die elk een deel van deze functie vervullen (Rib voor aanleg en instandhouding, Railned B.V. voor de toewijzing van spoorwegcapaciteit en NS Verkeersleiding B.V. voor de verkeersleiding) treedt Railned B.V. als loket voor de gebruikers op en als partij in het Europese samenwerkingsverband, in voorkomend geval mede namens Rib.

Met de totstandkoming van deze regeling wordt in geen enkel opzicht vooruitgelopen op de invoering van een vergoeding voor het gebruik van infrastructuur die geen deel uitmaakt van een freeway. De besluitvorming daaromtrent bevindt zich nog in een voorbereidend stadium. Juist daarom is het onderhavige vergoedingsregime zo eenvoudig mogelijk ingericht en beperkt tot die trajecten en die tijdvakken die als Nederlands deel van een freeway worden aangemerkt.

*De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink.*

¹ Commissie van de Europese Gemeenschappen
30 juli 1996; COM(96) 421 def.